

V předložené práci si autorka vytkla v zásadě trojí cíl : představit v diachronní perspektivě vývoj zbytků historických dědičných forem řadových číslovek (prime, tiers, quart, aj.), pokusit se nastínit alespoň v hrubých rysech vývoj konkurenčního použití řadových a základních číslovek (Louis treizieme vs Louis Treize, aj.) a v poslední části ověřit zejména dotazníkovou metodou u rodilých mluvčích, zda platí učebnicové poučky o distribuci tvarů second vs deuxième. V úvodní části (str. 11 – 26) jsou představeny základní klasifikační parametry číslovek jako slovního druhu i jejich syntaktických vlastností. Vzhledem k tomu, že autorka zatím neprošla žádným kursem historické mluvnice, dějin fr. jazyka apod., je třeba ocenit, že se svého úkolu zhostila velmi dobře a že zejména dotazníková část je vypracována velmi svědomitě a pečlivě. Vzorek 100 respondentů již dává poměrně dobrý obraz o zkoumaném předmětu – autorka respondenty navíc rozčlenila podle pohlaví, tří věkových skupin i podle diatopického hlediska (nejvíce je zastoupen region Ile-de-France). Testovací věty jsou vhodně strukturovány, výsledky průzkumu jsou mnohdy očekávatelné (typ 3), jindy jsou spíše překvapivé (viz 11 a 12 na str.58 – La seconde/deuxième République).

Pokud jde o některé spíše nepodstatné nedostatky, tak by bylo možné zmínit např. :

- disme/dîme (str. 29, 36) se určitě více vyskytuje jako substantivum („desátek“, tj, desátá část)
- tvar prime se v této rodově nerozlišené, analogicky tvořené podobě vyskytuje již velmi dlouho (patrně z fonetických důvodů). V každém případě je jeho použití omezeno na ustálené formy typu de prime abord, což poněkud zkresluje celkový statistický obraz.
- v grafu na str. 31 chybí tvar bez akcentu (premiere), čímž by se opět počty okurencí (do 18. století) určitě změnilly – tatáž chyba se již neopakuje u dalších tvarů (deuxieme, atd.)
- pokud jde o počty okurencí ve Frantextu podle století, tak i zde určitě dochází ke zkreslení, neboť jednotlivé sub-korpusy nejsou stejně obsáhlé – ideální by bylo jednotlivé počty koeficientně přepočíst. To je má asi nejzásadnější výtka, i když zkreslení určitě nemění celkové pororce.

Závěrem mohu konstatovat, že autorka předložila text odpovídající požadavkům kladeným na bakalářskou práci. Navrhuji hodnocení výborně.

5.9. 2014Jaroslav Štichauer
Vedoucí práce